

CARU COMMV. Torhoutsesteenweg 2A/0502 8400 OOSTENDE

VORMINGEN

FORMATIONS

CONSULTANCY

info@caru-commv.be

<https://www.caru-commv.be>

CARU OVERHEIDSOPDRACHTEN 2024

NIEUWSBRIEF MEI 24

WETGEVING

- KONINKLIJK BESLUIT 14 APRIL 2024. TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 26 SEPTEMBER 1991 TOT HOUDENDE REGELING VAN DE ERKENNING VAN AANNEMERS VAN WERKEN
- BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING 22 MAART 2024.TOT REGELING VAN DE COFINANCIERING VAN ONDERZOEK, ONTWIKKELING EN INNOVATIE IN HET KADER VAN OVERHEIDSOPDRACHTEN
- WET 7 MAART 2024 TER BEVORDERING VAN DE HERSTELBAARHEID EN DE LEVENSDUUR VAN GOEDREN
- KONINKLIJK BESLUIT VAN 9 APRIL 2024 EN HET MINISTERIEEL BESLUIT VAN 24 APRIL 2024 VOORZIEN IN EEN AANTAL WIJZIGINGEN ROND ARBEIDSONGEVALLEN

RECHTSPRAAK EUROPEES HOF VAN JUSTITIE

VERDUIDELIJKING BIJ DE REGELGEVING GPDR- AVGARREST VAN HET HOF (Vierde kamer) 7 maart 2024

RECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

--INDIENEN BAFO PER MAIL, GEEN GEGRONDE BERWISTIING BIJ GEBREK AAN BELANGRAAD VAN STATE, BEOORDELING VAN PRIJSVERANTWOORDING VEREIST ZORGVULDIG ONDERZOEK VAN ALLE ELEMENTEN EN AFDOENDE MOTIVATIE

- OFFERTE MET EEN VOORBEHOUD OP ESSENTIEEL ELEMENT LEIDT TOT SUBSTANTIELE ONREGELMATIGHEID

INFO VARIA :

INDEX CONSUMPTIE APRIL 2024

VOORSTEL NIEUWE STRAFBEPALING BELEMMEREN VAN CONCURRENTIE

BESLISSING MINISTERRAAD 3 MEI AANPASSINGSVOORSTEL BETALINGSTERMIJN

ONS OPLEIDINGSAANBOD :

OVERZICHT VAN INTERNE OPLEIDINGSMOGELIJKHEDEZIEN <https://www.caru-commv.be>

LAANBOD HANDBOEKEN

HANDBOEK MASTERCLASS 2022 DELEGATIE EN STRUCTURERING VAN DE AANKOOPDIENST

HANDBOEK MASTERCLASS 2023 VIJF JAAR PRAKTIJKTOEPASSING WOO **EERSTE DEEL**

HANDBOEK MASTERCLASS 2023 VIJF JAAR PRAKTIJKTOEPASSING WOO **TWEDE DEEL**

SELECTIE EN GUNNING

HANDBOEK MASTERCLASS 2024 VIJF JAAR PRAKTIJKTOEPASSING WOO **DERDE DEEL**

BEWUSTE KEUZE VAN PLAATSINGSWIJZE EN METHODE, ONDERHANDELEN

RESERVEER NU REEDS IN UW AGENDA:

MASTERCLASS 2024 DEEL IV : van administratieve ergernis naar performanter BESTEK

Nieuwe clausules aangepaste wetgeving vermindering administratieve lasten

DINSDAG 22 OKTOBER 2024 GENT Hotel VANDERVALK (GHELAMCO)

DONDERDAG 24 OKTOBER HASSELT Hotel HILIDAY INN inschrijvingen via info@CARUCOMVV.be

Ed. 05/2024 VEWA Copyright © 2024

PROF RUDI CLAEYS

BELGISCH STAATSBLAD

KONINKLIJK BESLUIT 14 APRIL 2024. TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 26 SEPTEMBER 1991 TOT VASTSTELLING VAN BEPAALDE TOEPASSINGSMAATREGELEN VAN DE WET VAN 20 MAART 1991 HOUDENDE REGELING VAN DE ERKENNING VAN AANNEMERS VAN WERKEN (BeStbl.26/4/2024)

De maximumbedragen voor de bepaling van de klasse bij de erkenning van aannemers in het licht van de wet van 20 maart 1991 houdende de erkenning van aannemers zijn opgetrokken door het KB van 14 april 2024, gepubliceerd in het Staatsblad van 26 april 2024.

De klasse hangt samen met de prijsklasse van overheidsopdrachten waaraan een aannemer kan deelnemen. Het maximale bedrag (excl. btw) van de aanneming van werken die aan de aannemer mag worden gegund wordt voor de eerste 7 klassen bepaald als volgt:

- Klasse 1: 162.000 EUR (i.p.v. 135.000 EUR);
- Klasse 2: 330.000 EUR (i.p.v. 275.000 EUR);
- Klasse 3: 600.000 EUR (i.p.v. 500.000 EUR);
- Klasse 4: 1.080.000 EUR (i.p.v. 900.000 EUR);
- Klasse 5: 2.172.000 EUR (i.p.v. 1.810.000 EUR);
- Klasse 6: 3.870.000 EUR (i.p.v. 3.225.000 EUR);
- Klasse 7: 6.396.000 EUR (i.p.v. 5.330.000 EUR).

Boven het bedrag van 6.396.000 EUR is dient de aanbieder over een klasse 8 erkenning te beschikken.

Deze nieuwe bedragen zijn van kracht vanaf 1 juni 2024 en vinden dus ook toepassing op lopende procedures waarbij de gunningsbeslissing vanaf 1 juni 2024 genomen wordt.

Ook de maximumbedragen voor het totale bedrag (excl. btw), van al de werken, zowel openbare als private, welke door dezelfde aannemer in België en in het buitenland gelijktijdig mogen worden uitgevoerd op het ogenblik van het gunnen van de opdracht, werden aangepast.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING 22 MAART 2024. - TOT REGELING VAN DE COFINANCIERING VAN ONDERZOEK, ONTWIKKELING EN INNOVATIE IN HET KADER VAN OVERHEIDSOPDRACHTEN

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

1° beslissingscomité: het beslissingscomité bij het fonds voor Innoveren en Ondernemen, vermeld in artikel 41ter, § 1, van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002;

2° Fonds voor Innoveren en Ondernemen: het fonds opgericht bij artikel 41, § 1, van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002;

3° innovatie: innovatie als vermeld in artikel 2, 32°, van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten;

4° innovatieve overheidsopdracht: een overheidsopdracht van een aanbestedende overheid voor diensten, leveringen of werken voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie, met inbegrip van opdrachten voor diensten van onderzoek en ontwikkeling die conform artikel 32 van de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten niet onder de toepassing van die wet vallen, maar die wel voldoen aan de voorwaarden vermeld in punt 34 van de kaderregeling betreffende staatssteun voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie, gepubliceerd in het Publicatieblad van 28 oktober 2022 (2022/C 414/01);

5° onderzoek en ontwikkeling: een activiteit van fundamenteel onderzoek, industrieel onderzoek of experimentele ontwikkeling als vermeld in punt 16 van de kaderregeling betreffende staatssteun voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie, gepubliceerd in het Publicatieblad van 28 oktober 2022 (2022/C 414/01);

6° Vlaamse aanbestedende overheid:

a) de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest en de lokale en provinciale overheidsinstanties in het Vlaamse Gewest;

b) de publiekrechtelijke instellingen en personen die, ongeacht hun vorm en aard, op de datum van de beslissing om tot een overheidsopdracht over te gaan, aan de volgende drie voorwaarden voldoen:

1) opgericht zijn met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn;

2) rechtspersoonlijkheid hebben;

3) op een van de volgende wijzen afhangen van het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de lokale en provinciale overheidsinstanties in het Vlaamse Gewest of andere instellingen of personen die ressorteren onder dit punt b):

i. hun werkzaamheden worden in hoofdzaak gefinancierd door het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de lokale en provinciale overheidsinstanties in het Vlaamse Gewest of door andere instellingen of personen die ressorteren onder dit punt b);

ii. hun beheer is onderworpen aan het toezicht van het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de lokale en provinciale overheidsinstanties in het Vlaamse Gewest of van andere instellingen of personen die ressorteren onder dit punt b);

iii. meer dan de helft van de leden van het bestuurs-, leidinggevende of toezichthoudende orgaan zijn aangewezen door het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de lokale en provinciale overheidsinstanties in het Vlaamse Gewest of door andere instellingen of personen die ressorteren onder dit punt b);

c) een ziekenhuis, namelijk een ziekenhuis als vermeld in artikel 2 van de

gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, dat erkend is door de Vlaamse Gemeenschap, en waarvan de aanvrager een van de volgende besturen, verenigingen of instellingen is:

- 1) een lokaal bestuur;
 - 2) een vereniging zonder winstoogmerk of een stichting van openbaar nut als vermeld in artikel 27 van de wet van 27 juni 1921 betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de stichtingen en de Europese politieke partijen en stichtingen, of een andere rechtspersoon die geen materiële winst nastreeft;
 - 3) een instelling, beheerst door:
 - i. de wet van 12 augustus 1911 tot toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de "Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain", aan de "Vrije Universiteit Brussel", aan de "Université libre de Bruxelles", en waarbij aan de "Katholieke Universiteit te Leuven - Université catholique de Louvain" machtiging wordt verleend een Franstalige en een Nederlandstalige universiteit op te richten;
 - ii. het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen;
 - iii. het decreet van 4 april 2003 houdende bepalingen tot de oprichting van een Universiteit Antwerpen en tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen;
 - iv. het bijzonder decreet van 26 juni 1991 betreffende de Universiteit Gent;
 - v. het decreet van 3 februari 2017 betreffende de re-integratie van het Universitair Ziekenhuis Gent in de Universiteit Gent;
- 7° VLAIO: het intern verzelfstandigd agentschap, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 oktober 2005 aangaande het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

Art. 2. Binnen de perken van de beschikbare jaarlijkse begrotingskredieten kunnen Vlaamse aanbestedende overheden cofinanciering door het Fonds voor Innoveren en Ondernemen verwerven voor innovatieve overheidsopdrachten voor maximaal 50% van de totale kosten voor de Vlaamse aanbestedende overheid.

De cofinanciering, vermeld in het eerste lid, is beperkt tot de kosten voor de aankoop van onderzoeks-, ontwikkelings- en innovatieactiviteiten voor het ontwikkelen, testen of valideren van innovatieve producten, diensten of systemen, met inbegrip van eventuele haalbaarheids- of evaluatieanalyses die daarop betrekking hebben.

De cofinanciering, vermeld in het eerste lid, is niet bestemd voor de uiteindelijke aankoop van commerciële hoeveelheden van innovatieve producten, diensten of systemen. De aankoop van een beperkte hoeveelheid eerste versies van de ontwikkelde innovatieve producten, diensten of systemen in de vorm van een testserie of piloot kan wel gefinancierd worden.

Art. 3. De projectaanvragen voor een innovatieve overheidsopdracht worden ingediend bij het beslissingscomité. De indieningsmodaliteiten worden door het beslissingscomité bepaald.

Binnen een redelijke termijn nadat het beslissingscomité een projectaanvraag heeft ontvangen, beslist het of de projectaanvraag ontvankelijk is conform het derde lid.

Een projectaanvraag is ontvankelijk als die voldoet aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de aanvrager is een Vlaamse aanbestedende overheid;
- 2° de projectaanvraag en de voorgestelde overheidsopdracht passen binnen de activiteiten en de taken van algemeen belang van de aanvrager en hebben geen betrekking op een economische activiteit;
- 3° de projectaanvraag is kwalitatief voldoende onderbouwd door een concrete

omschrijving van de behoefte van de Vlaamse aanbestedende overheid;

4° er zijn voldoende indicaties dat de innovatieve oplossing die door de voorgestelde overheidsopdracht wordt gezocht, nog niet beschikbaar is op de markt;

5° de gewenste innovatieve oplossing heeft voldoende potentieel om bij te dragen tot de verbetering van de werking van de publieke sector of om bij te dragen tot het invullen van maatschappelijke uitdagingen;

6° de aanvrager voorziet in voldoende inzet en engagement voor de voorbereiding, uitvoering en opvolging van het project en de voorgestelde overheidsopdracht.

Het beslissingscomité vult de criteria, vermeld in het derde lid, verder in en verfijnt ze.

Als dat nodig is, kan het beslissingscomité, binnen de perken van de begrotingskredieten en de algemene beleidsprioriteiten, bijkomende selectiemechanismen bepalen voor de beoordeling van de projectaanvragen.

Art. 4. Het beslissingscomité beoordeelt de opdrachtdocumenten die voortkomen uit de ontvankelijke projectaanvragen en hecht zijn principiële goedkeuring aan de cofinanciering van de innovatieve overheidsopdracht op basis van de geraamde kosten van de overheidsopdracht.

Bij de beoordeling van een opdrachtdocument en de principiële goedkeuring van de cofinanciering, vermeld in het eerste lid, wordt rekening gehouden met de volgende elementen:

1° de overheidsopdracht omvat onderzoeks-, ontwikkelings- en innovatieactiviteiten die aansluiten bij de taken van algemeen belang van de aanbestedende overheid;

2° de functionele vereisten van het te ontwikkelen product, de innovatieve dienst of het nieuwe systeem zijn voldoende concreet en kwaliteitsvol beschreven;

3° de budgetten staan in verhouding tot de verwachte baten;

4° de technische en inhoudelijke uitvoering is haalbaar binnen het vooropgestelde budget en de voorziene timing;

5° de gunningscriteria zijn duidelijk en adequaat;

6° de resultaten van de overheidsopdracht geven de aanbestedende overheid geen marktverstoring concurrentieel voordeel.

Het beslissingscomité vult de criteria, vermeld in het tweede lid, verder in en verfijnt ze.

Het beslissingscomité kan, binnen de perken van de begrotingskredieten en de algemene beleidsprioriteiten, bijkomende selectiemechanismen bepalen voor de beoordeling van de opdrachtdocumenten en de goedkeuring van de cofinanciering.

Art. 5. VLAIO kan deel uitmaken van de gunningscommissie die de kandidaatstellingen en offertes beoordeelt tijdens de procedure voor plaatsing van de innovatieve overheidsopdracht.

Art. 6. Na de beoordeling van de offertes beslist het beslissingscomité over het definitieve bedrag van de cofinanciering van de innovatieve overheidsopdracht op basis van een gunningsverslag en een voorstel van gunningsbeslissing dat VLAIO aan het beslissingscomité voorlegt.

Art. 7. De Vlaamse aanbestedende overheid beslist om de innovatieve overheidsopdracht te plaatsen op basis van het gunningsverslag en het voorstel van gunningsbeslissing, vermeld in artikel 6.

Het beslissingscomité sluit met de Vlaamse aanbestedende overheid een cofinancieringsovereenkomst conform de voorwaarden, vermeld in dit besluit, volgens een typeovereenkomst die goedgekeurd is door het beslissingscomité.

Art. 8. De Vlaamse aanbestedende overheid staat in voor de opvolging van de uitvoering

en de verdere afhandeling van de innovatieve overheidsopdracht conform de opdrachtdocumenten van de innovatieve overheidsopdracht.

Art. 9. Het beslissingscomité betaalt de cofinanciering aan de Vlaamse aanbestedende overheid uit conform de voorwaarden en modaliteiten, vermeld in de cofinancieringsovereenkomst, vermeld in artikel 7.

Art. 10. Het beslissingscomité houdt toezicht op de naleving van de voorwaarden, vermeld in dit besluit en de cofinancieringsovereenkomst, vermeld in artikel 7, en op de aanwending van de cofinanciering door de Vlaamse aanbestedende overheid die krachtens dit besluit wordt toegekend.

De Vlaamse aanbestedende overheid brengt op geregelde tijdstippen en telkens als het beslissingscomité daarom verzoekt, schriftelijk verslag uit aan het beslissingscomité over de vordering van de innovatieve overheidsopdracht.

De Vlaamse aanbestedende overheid brengt het beslissingscomité onmiddellijk en schriftelijk op de hoogte van elke gebeurtenis of omstandigheid die een impact heeft of kan hebben op de ononderbroken en zorgvuldige uitvoering van de innovatieve overheidsopdracht.

Met behoud van de toepassing van de bepalingen in de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 en het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste zijn van de Staat, neemt het beslissingscomité een of meerdere van volgende maatregelen als de voorwaarden van dit besluit, de beslissing tot cofinanciering of de cofinancieringsovereenkomst, vermeld in artikel 7, niet worden nageleefd:

- 1° ingebrekestelling van de Vlaamse aanbestedende overheid;
- 2° het opschorten van de uitbetaling van de cofinanciering;
- 3° het niet uitbetalen van de cofinanciering;
- 4° een herziening van de cofinanciering;
- 5° terugvordering van de cofinanciering;
- 6° het opleggen van bijkomende voorwaarden.

Art. 11. In dit artikel wordt verstaan onder werkdag: alle dagen van het jaar, uitgezonderd zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 april 1974 tot bepaling van de algemene wijze van uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

De Vlaamse aanbestedende overheid kan beroep aantekenen bij het beslissingscomité tegen de volgende beslissingen:

- 1° de beslissing tot ontvankelijkheid van de projectaanvraag;
- 2° de beslissing tot weigering van de principiële toekenning van de cofinanciering;
- 3° de beslissing tot weigering van de definitieve toekenning van de cofinanciering;
- 4° de beslissing tot ingebrekestelling;
- 5° de beslissing tot terugvordering van de cofinanciering.

Het beroep wordt schriftelijk ingediend binnen dertig werkdagen na de kennisgeving van de beslissingen, vermeld in het tweede lid.

De verzoeker in beroep krijgt een schriftelijke ontvangstmelding binnen vijf werkdagen nadat het beslissingscomité het beroep heeft ontvangen.

Het beslissingscomité beslist over het beroep binnen zestig werkdagen nadat het beslissingscomité het beroep heeft ontvangen.

De verzoeker in beroep wordt schriftelijk op de hoogte gebracht van de beroepsbeslissing binnen twee werkdagen na de beslissing, vermeld in het vijfde lid. Het beslissingscomité kan een of meer externe deskundigen aanstellen en een bijkomend advies inwinnen. Als het voormelde advies wordt ingewonnen, wordt de termijn, vermeld in het vijfde lid, met dertig dagen verlengd.

Art. 12. In artikel 6, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 houdende het beheer en de werking van het Fonds voor Innoveren en Ondernemen en de werking van het beslissingscomité bij dat fonds, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 mei 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling "10° het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot regeling van de cofinanciering van onderzoek en ontwikkeling in het kader van overheidsopdrachten" wordt vervangen door de bepaling "11° het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot regeling van de cofinanciering van onderzoek en ontwikkeling in het kader van overheidsopdrachten";

2° het bestaande punt 11° wordt vernummerd naar punt 12° ;

3° er wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"13° het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 tot regeling van de cofinanciering van onderzoek, ontwikkeling en innovatie in het kader van overheidsopdrachten.".

Art. 13. Het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot regeling van de cofinanciering van onderzoek en ontwikkeling in het kader van overheidsopdrachten, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 20 november 2020, wordt opgeheven.

Art. 14. Op projectaanvragen voor innovatieve overheidsopdrachten die zijn ingediend vóór de datum van de inwerkingtreding van dit besluit, en op beslissingen tot cofinanciering die zijn genomen vóór de datum van de inwerkingtreding van dit besluit, blijft het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2018 tot regeling van de cofinanciering van onderzoek en ontwikkeling in het kader van overheidsopdrachten, zoals van kracht op (datum dag vóór de datum van inwerkingtreding), van toepassing.

Art. 15. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2024.

WET 7 MAART 2024 TER BEVORDERING VAN DE HERSTELBAARHEID EN DE LEVENSDUUR VAN GOEDREN

HOOFDSTUK I. – Inleidingsbepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° herstelbaarheidsindex: een overeenkomstig artikel 4 van deze wet berekende score die de haalbaarheid van demontage en herstel van een goed beoordeelt;

2° levensduurindex: een overeenkomstig artikel 5 van deze wet berekende score ter beoordeling van de haalbaarheid van demontage en herstel van een goed, alsmede van zijn robuustheid en betrouwbaarheid;

3° technische norm: een norm met betrekking tot de technische kenmerken van een goed waarmee de score voor elk criterium kan worden berekend;

4° onderhoudshandleiding: een didactisch document, bestemd om het onderhoud van het goed uit te leggen en te vergemakkelijken;

5° herstelhandleiding: een didactisch document, bestemd om het herstel van het goed uit te leggen en te vergemakkelijken;

6° betrouwbaarheid van het goed: drukt de waarschijnlijkheid uit dat een goed gedurende een bepaalde periode de beoogde functies zal vervullen;

7° robuustheid van het goed: drukt de stevigheid en weerstand van een goed uit;

8° in de handel brengen: het voor het eerst op de nationale markt aanbieden van een goed met het oog op distributie of gebruik ervan, tegen betaling of gratis, ongeacht de toegepaste verkooptechniek;

9° importeur: elke natuurlijke of rechtspersoon die een goed afkomstig uit lidstaten van de Europese Unie of derde landen op de nationale markt brengt;

10° fabrikant: elke natuurlijke of rechtspersoon die een goed vervaardigt of laat ontwerpen of vervaardigen en deze onder eigen naam of merk op de markt brengt;

11° verkoper: elke natuurlijke of rechtspersoon die in het kader van een handelsactiviteit goederen op de markt aanbiedt door verkoop, ook op afstand, van goederen aan consumenten;

12° verkoop op afstand: overeenkomst gesloten op afstand tussen een professionele verkoper en een consument, in het kader van een georganiseerd verkoopsysteem, zonder gelijktijdige fysieke aanwezigheid van de professional en de consument, door het exclusieve gebruik van één of meer communicatietechnieken op afstand tot en met het sluiten van het contract;

13° verdeler: elke beroepsbeoefenaar in de handelsketen of in de dienstverlening wiens activiteit geen invloed heeft op de veiligheidskenmerken van het product in de zin van artikel I.10. 9° van het Wetboek van economisch recht;

14° verantwoordelijken voor het in de handel brengen: fabrikanten, importeurs, verdelers en verkopers van goederen die onder de herstelbaarheids- en levensduurindex vallen;

15° goederen: roerende lichamelijke zaken overeenkomstig artikel I.1 6° van het Wetboek van economisch recht.

HOOFSTUK II. - Algemene bepalingen

Art. 3. § 1. Het doel van deze wet is het verspreiden van betrouwbare informatie over de herstelbaarheid, de levensduur en de herstelmogelijkheden van goederen onder een zo breed mogelijk publiek met het oog op het beperken van de milieueffecten van deze goederen.

§ 2. Onder deze wet vallen alleen goederen die voor het eerst in de handel worden gebracht. Tweede-handsgoederen zijn uitgesloten van deze wet.

HOOFDSTUK III. - Herstelbaarheidsindex

Art. 4. § 1. Voor de in artikel 4, § 2, bedoelde goederen wordt een herstelbaarheidsindex opgesteld, die wordt berekend op basis van de volgende criteria:

1° een cijfer op twintig met betrekking tot de beschikbaarheidsduur van de technische documentatie en met betrekking tot advies over gebruik en onderhoud, voor fabrikanten, reparateurs en consumenten;

2° een cijfer op twintig dat betrekking heeft op de verwijderbare aard van de uitrusting, begrepen als het aantal demontagestappen voor uniforme toegang tot de reserveonderdelen, evenals de kenmerken van het vereiste gereedschap en de bevestigingen tussen die reserveonderdelen;

3° een cijfer op twintig met betrekking tot de duur van de beschikbaarheid op de markt voor reserveonderdelen en levertijden, voor fabrikanten, importeurs, verdelers van reserveonderdelen, reparateurs en consumenten;

4° een cijfer op twintig dat betrekking heeft op de verhouding tussen de verkoopprijs van reserveonderdelen door de fabrikant of importeur en de verkoopprijs van apparatuur door de fabrikant of importeur, berekend volgens de bij koninklijk besluit bepaalde methoden. De prijzen hebben betrekking op de prijs op het moment van de berekening van de index;

5° een cijfer op twintig dat betrekking heeft op criteria die eigen zijn aan de categorie van de goederen in kwestie.

De herstelbaarheidsindex wordt verkregen door de vijf verkregen scores op te tellen en dit totaal vervolgens door tien te delen om een samengestelde score op een schaal van 1 tot 10 uit te drukken.

§ 2. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de lijst van goederen waarop de herstelbaarheidsindex betrekking heeft en, voor elke categorie van goederen, de technische normen voor de vaststelling van de punten voor elk van de voornoemde criteria. Hij bepaalt tevens de methode voor de berekening van de globale index van de herstelbaarheid.

§ 3. De Koning bepaalt bij koninklijk besluit de wijze van mededeling van de herstelbaarheidsindex en de vorm waarin deze moet worden meegedeeld. Hij bepaalt tevens de toegankelijkheid tot de technische normen en de berekening van de index.

HOOFDSTUK IV. - Levensduurindex

Art. 5. § 1. Voor de in artikel 5, § 2, bedoelde goederen wordt, ter vervollediging of vervanging van de in artikel 4 bedoelde herstelbaarheidsindex, een levensduurindex gecreëerd, berekend op basis van de specifieke betrouwbaarheid en robuustheid van elke categorie van goederen.

§ 2. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de lijst van goederen waarop de levensduurindex betrekking heeft, en de technische normen voor de vaststelling van de score en de berekeningswijze van de index.

§ 3. De Koning bepaalt bij koninklijk besluit de wijze van mededeling van de levensduurindex en de vorm waarin deze moet worden meegedeeld. Hij bepaalt tevens de toegankelijkheid tot de technische normen en de berekening van de index.

HOOFDSTUK V. - Verwerking van persoonsgegevens

Art. 6. De Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, is de enige overheidsdienst die bevoegd en verantwoordelijk is voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de artikelen 7, 8, 9 en 10 van deze wet. De verwerkte gegevens betreffen de voor- en achternaam van vertegenwoordigers van vennootschappen of natuurlijke personen, zodat de in artikel 8, § 1, bedoelde ambtenaren contact met hen kunnen opnemen in het kader van de controles bedoeld in artikel 8, § 2.

De maximale bewaartermijn voor persoonsgegevens die worden verwerkt is vijf jaar.

HOOFDSTUK VI - Verantwoordelijkheid

Art. 7. § 1. Degenen die als fabrikant of importeur goederen als bedoeld in de artikelen 4, § 2, en 5, § 2, voor het eerst in de handel brengen, berekenen de herstelbaarheidsindex- of levensduurindex en delen deze overeenkomstig de artikelen 4 en 5 mee aan de verkopers van deze goederen.

§ 2. De verkopers en verdelers van de in artikel 4, § 2, en 5, § 2, van deze wet bedoelde goederen delen aan de consument, de herstelbaarheidsindex of de levensduurindex mee, zoals meegedeeld door de fabrikanten of de importeurs.

Zij zijn niet verantwoordelijk voor de juistheid van de informatie die hen ter beschikking wordt gesteld overeenkomstig artikel 7, § 1. Zij zijn niet verantwoordelijk in het geval de informatie voorzien in artikel 7, § 1, hen niet ter beschikking wordt gesteld.

HOOFDSTUK VII. - Controle en sancties

Art. 8. § 1. Onverminderd de verantwoordelijkheden van de ambtenaren van de gerechtelijke politie, houden leden van het statutair of contractueel personeel van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, daartoe door de Koning aangewezen, toezicht op de naleving van de bepalingen van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De leden van het contractueel personeel leggen vóór de uitoefening van hun functie een eed af in handen van de minister bevoegd voor Milieu of zijn afgevaardigde.

§ 2. De Koning bepaalt de technische bepalingen met betrekking tot de controle, onder meer in het kader van de inspectie van online verkochte goederen, met inbegrip van de procedurevoorwaarden voor administratieve geldboetes.

Art. 9. § 1. In geval van een overtreding begaan door één van de personen bedoeld in artikel 7, § 2, sturen de leden van het statutair of contractueel personeel aangewezen door de Koning krachtens artikel 8, het proces-verbaal waarin de overtreding wordt vastgesteld, aan de leidend ambtenaar van de Juridische en Geschillendienst van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

De leidend ambtenaar kan een administratieve geldboete voorstellen aan de dader van een overtreding, nadat hij de betrokkene in de gelegenheid heeft gesteld zijn verdediging naar voren te brengen.

Indien een voorstel tot een administratieve geldboete is gedaan, wordt een afschrift van het proces-verbaal ter informatie aan de procureur des Konings gestuurd.

§ 2. In geval van een overtreding begaan door één van de personen bedoeld in artikel 7, § 1, sturen de leden van het statutair of contractueel personeel aangewezen door de Koning krachtens artikel 8, het proces-verbaal waarin de overtreding wordt vastgesteld naar de procureur des Konings en een kopie van dit proces-verbaal naar de leidend ambtenaar van de Juridische en Geschillendienst van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

De procureur des Konings beslist over het al dan niet instellen van strafvervolgung. Strafrechtelijke vervolging sluit de toepassing van een administratieve geldboete uit, ook al wordt deze door vrijspraak afgesloten.

De procureur des Konings beschikt over een termijn van drie maanden vanaf de datum van ontvangst van het proces-verbaal om zijn beslissing ter kennis te brengen van de leidend ambtenaar van de Juridische en Geschillendienst van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

Art. 10. § 1. Vormt een overtreding en wordt bestraft met een administratieve geldboete tussen 100 en 15.000 euro, de niet-naleving van de verplichtingen voorzien in artikel 7 en de niet-naleving van de technische normen en uitvoeringswijzen voorzien in de besluiten genomen krachtens artikel 4, § 2 en § 3, en artikel 5, § 2 en § 3.

§ 2. De bijkomende heffingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboetes zijn eveneens van toepassing op de administratieve geldboeten bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel.

§ 3. Het beheer en de uitreiking van de administratieve geldboetes behoren tot de bevoegdheid van de juridische dienst van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

§ 4. De administratieve geldboetes die worden geïnd naar aanleiding van processen-verbaal opgesteld door de diensten bedoeld in artikel 8, § 1, worden gestort in het Begrotingsfonds grondstoffen en goederen.

HOOFDSTUK VIII. - Belgisch overleg- en kennisplatform

Art. 11. § 1. Er wordt een Belgisch overleg- en kennisplatform opgericht ter bevordering van de uitwisseling van kennis en de verspreiding van informatie ten gunste van het herstel en de verlenging van de levensduur van goederen.

§ 2. Dit platform bestaat ten minste uit fabrikanten, importeurs, verdelers, verkopers en herstellende van goederen, kenniscentra, consumentenorganisaties, werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties, milieuorganisaties en de federale overheidsdiensten. De gewestelijke overheden worden uitgenodigd deel te nemen aan het platform.

§ 3. De Koning bepaalt de werkwijze van dit platform.

HOOFDSTUK IX. - Eindbepalingen

Art. 12. Elke zes maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit dat de goederen vaststelt waarvoor een herstelbaarheidsindex of levensduurindex van toepassing is, brengt het in artikel 11 bedoelde platform aan de

ministers of staatssecretarissen bevoegd voor leefmilieu, economie en consumentenbescherming verslag uit over de evolutie van de technische normen, de rekenmethodes en de pictogrammen, vervat in de besluiten uitgevaardigd krachtens deze wet en over de eventuele noodzakelijke wijzigingen.

Art. 13. Elk kwartaal worden de lopende werkzaamheden inzake informatieverplichtingen betreffende de herstelbaarheid van goederen, alsook betreffende de betrouwbaarheid en robuustheid van deze goederen, geëvalueerd, en dit zowel op het niveau van andere lidstaten als op het niveau van de Europese Unie als geheel.

De Koning wijst de bevoegde persoon of dienst aan die belast is met deze evaluatie en bepaalt de voorwaarden.

Art. 14. § 1. Deze wet treedt in werking twaalf maanden na de datum van haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, onverminderd paragrafen 2 en 3.

§ 2. Voor de importeur, bedoeld in artikel 2, 9°, en de fabrikant, bedoeld in artikel 2, 10°, treden de bepalingen met betrekking tot controle en sancties van hoofdstuk VII in werking:

1° 24 maanden na de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, voor natuurlijke personen, kleine vennootschappen zoals gedefinieerd door artikel 1:24 en micro-ondernemingen zoals gedefinieerd door artikel 1:25 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen;

2° 18 maanden na de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, voor de andere vennootschappen.

§ 3. Wat de verkoper bedoeld in artikel 2, 11°, en de verdeler bedoeld in artikel 2, 13°, betreft, treden de bepalingen met betrekking tot het controle- en sanctieregime van Hoofdstuk VII in werking 30 maanden na de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 17 maart 2024.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 9 APRIL 2024 EN HET MINISTERIEEL BESLUIT VAN 24 APRIL 2024 VOORZIEN IN EEN AANTAL WIJZIGINGEN ROND ARBEIDSONGEVALLEN (INWERKINGTREDING OP 1 JUNI 2024).

Het **model van de aangifte van een arbeidsongeval is bijgewerkt** en als bijlage toegevoegd aan het ministerieel besluit van 24 april 2024 tot vaststelling van het model van aangifte van arbeidsongeval inzake arbeidsongevallen in de overheidssector.

Een **medisch attest moet bij de aangifte van een arbeidsongeval** worden gevoegd zodra het ongeval tijdelijke arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt of kan veroorzaken, zelfs als dit beperkt blijft tot één dag.

Er is geen specifiek model meer: elk medisch attest kan worden gebruikt als medisch certificaat van eerste vaststelling, zolang het de volgende informatie bevat:

- de naam, voornaam en het adres van de arts
- de naam, voornaam en het adres van het slachtoffer
- de datum van het ongeval
- de aard en de plaats van de letsels
- de gevolgen van de letsels
- de begindatum van de ongeschiktheid en haar vermoedelijke duur in aantal dagen
- de plaats waar de zorgen werden verleend
- de datum en plaats van opmaak van het medisch attest
- de handtekening en de stempel van de arts.

Schrapping van het medisch attest van genezing

De procedure voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid van minder dan 30 dagen is volledig herzien.

Als je je als slachtoffer genezen acht, moet je geen medisch attest geven. Zes maanden na het arbeidsongeval deelt je werkgever zijn beslissing tot genezenverklaring mee. De datum van consolidatie komt overeen met de datum van kennisgeving van die beslissing en doet de herzieningstermijn lopen.

Als je je niet genezen acht, kan je binnen de zes maanden na het ongeval een uitgebreid medisch verslag indienen waaruit blijvende arbeidsongeschiktheid blijkt. In dat geval word je opgeroepen door de geneeskundige dienst (meestal Medex).

HOF VAN JUSTITIE
VAN DE EUROPESE UNIE

VERDUIDELIJKING BIJ DE REGELGEVING GPDR- AVG RUIME INTERPRETATIE

ARREST VAN HET HOF (Vierde kamer) 7 maart 2024

„Prejudiciële verwijzing – Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2016/679 – Normerende sectororganisatie die haar leden een standaard voor de verwerking van de toestemming van gebruikers aanbiedt – Artikel 4, punt 1 – Begrip ‚persoonsgegevens‘ – Letter- en tekenreeks die de voorkeuren van een internetgebruiker met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking van zijn persoonsgegevens op een gestructureerde en machine-leesbare manier registreert – Artikel 4, punt 7 – Begrip ‚verwerkingsverantwoordelijke‘ – Artikel 26, lid 1 – Begrip ‚gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken‘ – Organisatie die zelf geen toegang heeft tot de persoonsgegevens die door haar leden worden verwerkt – Verantwoordelijkheid van de organisatie die zich uitstrekt tot latere gegevensverwerkingen door derden”

Eerste prejudiciële vraag

32 Met zijn eerste vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 4, punt 1, AVG aldus moet worden uitgelegd dat een letter- en tekenreeks – zoals de TC-string – die de voorkeuren van een internetgebruiker of een gebruiker van een applicatie bevat met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking van zijn persoonsgegevens door aanbieders van internetsites of applicaties alsook door makelaars in persoonsgegevens en reclameplatformen, een persoonsgegeven in de zin van die bepaling is wanneer een sectororganisatie een standaard voor het genereren, opslaan en verspreiden van deze tekenreeks heeft opgesteld en de leden van die organisatie deze standaard hebben geïmplementeerd en op die manier toegang hebben tot die tekenreeks. Tevens wenst de verwijzende rechter te vernemen of het voor het antwoord op deze vraag van belang is of ten eerste die tekenreeks wordt gekoppeld aan een identificator, zoals met name het IP-adres van het toestel van de betrokken gebruiker, zodat deze kan worden geïdentificeerd, en ten tweede of een dergelijke sectororganisatie het recht heeft om rechtstreeks toegang te hebben tot de persoonsgegevens die haar leden binnen de door haar opgestelde standaard verwerken.

33 Om te beginnen zij eraan herinnerd dat de rechtspraak van het Hof over richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 1995, L 281, blz. 31) in beginsel ook geldt voor de AVG, aangezien deze richtlijn is ingetrokken bij en vervangen door de AVG, waarvan de relevante bepalingen in wezen dezelfde draagwijdte hebben als de relevante bepalingen van die richtlijn (arrest van 17 juni 2021, M.I.C.M., C-597/19, EU:C:2021:492, punt 107).

34 Tevens zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak bij de uitlegging van een Unierechtelijke bepaling niet alleen rekening moet worden gehouden met haar

bewoordingen, maar ook met de context ervan en met de doelstellingen en het oogmerk van de regeling waarvan zij deel uitmaakt (arrest van 22 juni 2023, Pankki S, C-579/21, EU:C:2023:501, punt 38 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

35 Dienaangaande zij opgemerkt dat in artikel 4, punt 1, AVG is bepaald dat **onder persoonsgegevens dient te worden verstaan** „alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon”, en dat in die bepaling wordt verduidelijkt dat „als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identicator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identicator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon”.

36 Het gebruik van de uitdrukking „alle informatie” in de definitie die in artikel 4, punt 1, AVG wordt gegeven van het begrip „persoonsgegevens”, wijst op de bedoeling van de Uniewetgever om **een ruime betekenis** toe te kennen aan dit begrip, dat zich potentieel uitstrekt tot elk soort informatie – zowel objectieve als subjectieve informatie – in de vorm van meningen of beoordelingen, op voorwaarde dat deze informatie de betrokkene „betreft” (arrest van 4 mei 2023, Österreichische Datenschutzbehörde en CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, punt 23 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

37 In zoverre heeft het Hof geoordeeld dat informatie betrekking heeft op een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon wanneer zij wegens haar inhoud, doel of gevolg verband houdt met een identificeerbare persoon (arrest van 4 mei 2023, Österreichische Datenschutzbehörde en CRIF, C-487/21, EU:C:2023:369, punt 24 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

38 Wat de **identificeerbaarheid van een persoon** betreft, blijkt uit de bewoordingen van artikel 4, punt 1, AVG dat een persoon niet alleen als identificeerbaar wordt beschouwd wanneer hij direct kan worden geïdentificeerd, maar **ook wanneer hij indirect** kan worden geïdentificeerd.

39 Zoals het Hof reeds heeft geoordeeld, kan uit het feit dat de Uniewetgever de uitdrukking „indirect” gebruikt, worden afgeleid dat het voor de kwalificatie van informatie als persoonsgegeven niet nodig is dat dit gegeven het op zichzelf mogelijk maakt de betrokken persoon te identificeren (zie naar analogie arrest van 19 oktober 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, punt 41). Integendeel, uit artikel 4, punt 5, AVG, gelezen in samenhang met overweging 26 van deze verordening, vloeit voort dat persoonsgegevens die door het gebruik van aanvullende informatie kunnen worden gekoppeld aan een natuurlijke persoon, moeten worden beschouwd als gegevens over een identificeerbare natuurlijke persoon (arrest van 5 december 2023, Nacionalinis visuomenės sveikatos centras, C-683/21, EU:C:2023:949, punt 58).

40 Daarnaast staat in die overweging 26 te lezen dat bij de vaststelling of een natuurlijke persoon „identificeerbaar” is, rekening moet worden gehouden met „alle middelen waarvan redelijkerwijs valt te verwachten dat zij worden gebruikt door de verwerkingsverantwoordelijke of door een andere persoon om de natuurlijke persoon direct of indirect te identificeren, bijvoorbeeld selectietechnieken”. Deze bewoordingen wijzen erop dat voor de kwalificatie van een gegeven als „persoonsgegeven” in de zin van artikel 4, punt 1, AVG niet vereist is dat alle informatie aan de hand waarvan de betrokkene kan worden geïdentificeerd, bij een en dezelfde persoon berust (zie naar analogie arrest van 19 oktober 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, punt 43).

41 Hieruit volgt dat het begrip „persoonsgegevens” zich niet alleen uitstrekt tot de door de verwerkingsverantwoordelijke verzamelde en bewaarde gegevens, maar ook tot

alle informatie die voortvloeit uit een verwerking van persoonsgegevens die betrekking hebben op een geïdentificeerde of identificeerbare persoon (arrest van 22 juni 2023, Pankki S, C-579/21, EU:C:2023:501, punt 45).

42 In de onderhavige zaak zij opgemerkt dat een letter- en tekenreeks als de TC-string de voorkeuren van een internetgebruiker of een gebruiker van een applicatie bevat met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking door derden van zijn persoonsgegevens of van gegevens over het bezwaar dat hij eventueel heeft gemaakt tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een vermeend gerechtvaardigd belang als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder f), AVG.

43 Zelfs indien een TC-string op zichzelf geen gegevens zou bevatten aan de hand waarvan de betrokkene direct kan worden geïdentificeerd, bevat zij om te beginnen de persoonlijke voorkeuren van een specifieke gebruiker met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking van zijn persoonsgegevens, waarbij het gaat om informatie „over een [...] natuurlijke persoon” in de zin van artikel 4, punt 1, AVG.

44 Daarnaast staat het tevens vast dat de koppeling van de in een TC-string vervatte **informatie aan een identicator zoals met name het IP-adres van het toestel van de betrokken gebruiker het mogelijk kan maken om een profiel van deze gebruiker op te stellen en om de persoon waar die informatie specifiek betrekking op heeft, daadwerkelijk te identificeren.**

45 Aangezien een gebruiker kan worden geïdentificeerd door een letter- en tekenreeks als de TC-string te koppelen aan aanvullende gegevens, zoals met name het IP-adres van het toestel van deze gebruiker of andere identificatoren, dient te worden geoordeeld dat de TC-string informatie over een identificeerbare gebruiker bevat en dus een persoonsgegeven in de zin van artikel 4, punt 1, AVG is, hetgeen wordt bevestigd door overweging 30 van de AVG, waarin uitdrukkelijk wordt verwezen naar een dergelijke situatie.

46 Aan deze uitlegging wordt niet afgedaan door de enkele omstandigheid dat IAB Europe niet zelf de TC-string aan het IP-adres van het toestel van een gebruiker zou kunnen koppelen en geen rechtstreekse toegang heeft tot de gegevens die binnen het TCF door haar leden worden verwerkt.

47 Zoals blijkt uit de in punt 40 van dit arrest in herinnering gebrachte rechtspraak, staat die omstandigheid er namelijk niet aan in de weg dat een TC-string wordt aangemerkt als een „persoonsgegeven” in de zin van artikel 4, punt 1, AVG.

48 Overigens blijkt uit het dossier waarover het Hof beschikt – en met name uit de beslissing van 2 februari 2022 – dat de leden van IAB Europe verplicht zijn om deze organisatie op haar verzoek alle informatie te verstrekken waarmee zij gebruikers kan identificeren van wie de gegevens zijn opgeslagen in een TC-string.

49 Onder voorbehoud van de verificaties die de verwijzende rechter in dit verband dient te verrichten, lijkt IAB Europe dus – dankzij de informatie die haar leden en andere aan het TCF deelnemende organisaties haar moeten verstrekken – over de in overweging 26 van de AVG bedoelde redelijke middelen te beschikken om een bepaalde natuurlijke persoon te identificeren aan de hand van een TC-string.

50 Uit het voorgaande volgt dat een TC-string een persoonsgegeven in de zin van artikel 4, punt 1, AVG vormt. Het is daarbij niet relevant dat een dergelijke sectororganisatie zonder externe medewerking, die zij kan eisen, geen toegang heeft tot de gegevens die haar leden binnen de door haar opgestelde standaard verwerken, noch de TC-string kan koppelen aan andere identificatoren zoals met name het IP-adres van het toestel van een gebruiker.

51 Gelet op een en ander dient op de eerste prejudiciële vraag te worden geantwoord dat artikel 4, punt 1, AVG aldus moet worden uitgelegd dat een letter- en tekenreeks als de TC-string, die de voorkeuren van een internetgebruiker of een gebruiker van een applicatie bevat met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking van zijn persoonsgegevens door aanbieders van internetsites of applicaties alsook door makelaars in persoonsgegevens en reclameplatformen, een persoonsgegeven in de zin van die bepaling is aangezien deze tekenreeks het mogelijk maakt om de betrokken gebruiker te identificeren wanneer zij met redelijke middelen kan worden gekoppeld aan een identicator zoals met name het IP-adres van het toestel van die gebruiker. Dat een sectororganisatie die in het bezit is van deze tekenreeks, zonder externe medewerking geen toegang heeft tot de gegevens die haar leden binnen de door haar opgestelde standaard verwerken, en dat zij die tekenreeks evenmin kan koppelen aan andere gegevens, staat er dan ook niet aan in de weg dat die tekenreeks een persoonsgegeven in de zin van voornoemde bepaling is.

Tweede prejudiciële vraag

52 Met zijn tweede vraag wenst de verwijzende rechter in wezen te vernemen of artikel 4, punt 7, AVG aldus moet worden uitgelegd dat:

- **een sectororganisatie** die haar leden een door haar opgestelde standaard aanbiedt die betrekking heeft op de toestemming voor de verwerking van persoonsgegevens en die behalve bindende technische regels ook voorschriften bevat waarbij gedetailleerd is bepaald hoe de persoonsgegevens met betrekking tot die toestemming moeten worden opgeslagen en verspreid, dient **te worden aangemerkt als „verwerkingsverantwoordelijke”** in de zin van die bepaling, en of het voor het antwoord op deze vraag van belang is of die sectororganisatie zelf rechtstreeks toegang heeft tot de persoonsgegevens die haar leden binnen die standaard verwerken;
- de eventuele **gezamenlijke verantwoordelijkheid** van die sectororganisatie zich automatisch uitstrekt tot latere verwerkingen van persoonsgegevens door derden – zoals aanbieders van internetsites of applicaties – wat de voorkeuren van gebruikers met het oog op gerichte online reclame betreft.

53 Om te beginnen zij eraan herinnerd dat het doel van de AVG – zoals dat blijkt uit artikel 1 alsook uit de overwegingen 1 en 10 van deze verordening – met name bestaat in het waarborgen van een hoog niveau van bescherming van de fundamentele vrijheden en de grondrechten van natuurlijke personen, in het bijzonder van hun in artikel 8, lid 1, van het Handvest en artikel 16, lid 1, VWEU erkende recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met de verwerking van persoonsgegevens [arrest van 4 mei 2023, Bundesrepublik Deutschland (Gerechtelijke elektronische postbus), C-60/22, EU:C:2023:373, punt 64].

54 In overeenstemming met deze doelstelling geeft artikel 4, punt 7, AVG een ruime definitie van het begrip „verwerkingsverantwoordelijke”, waarmee wordt bedoeld op een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt.

55 Zoals het Hof reeds heeft geoordeeld, strekt die bepaling er namelijk toe om middels die ruime definitie van het begrip „verantwoordelijke” een doeltreffende en volledige bescherming van de betrokkenen te waarborgen (zie naar analogie arrest van 5 juni 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, punt 28).

56 Aangezien het begrip „verwerkingsverantwoordelijke” – zoals in artikel 4, punt 7, AVG uitdrukkelijk is bepaald – ziet op het orgaan dat „alleen of samen met anderen” het

doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt, verwijst dat begrip bovendien niet noodzakelijk naar één orgaan en kan het betrekking hebben op meerdere deelnemers aan deze verwerking, die dan ieder onder de bepalingen op het gebied van gegevensbescherming vallen (zie naar analogie arresten van 5 juni 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, C-210/16, EU:C:2018:388, punt 29, en 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punt 65).

57 Het Hof heeft tevens geoordeeld dat een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de verwerking van persoonsgegevens en daardoor betrokken is bij de vaststelling van het doel van en de middelen voor de verwerking, als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, punt 7, AVG kan worden beschouwd (zie naar analogie arrest van 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punt 68). Volgens artikel 26, lid 1, AVG is er dan ook sprake van „**gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken**” **wanneer twee of meer verwerkingsverantwoordelijken gezamenlijk de doeleinden en middelen van de verwerking bepalen** (arrest van 5 december 2023, Nacionalinis visuomenės sveikatos centras, C-683/21, EU:C:2023:949, punt 40).

58 In zoverre moet elk van de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken weliswaar afzonderlijk beantwoorden aan het in artikel 4, punt 7, AVG gebedigde begrip „verwerkingsverantwoordelijke”, maar leidt het bestaan van een gezamenlijke verantwoordelijkheid niet noodzakelijk tot een gelijkwaardige verantwoordelijkheid van de verschillende deelnemers aan een en dezelfde verwerking van persoonsgegevens. Integendeel, deze deelnemers kunnen in verschillende stadia en in verschillende mate bij deze verwerking betrokken zijn, zodat het niveau van verantwoordelijkheid van ieder van hen moet worden beoordeeld in het licht van alle relevante omstandigheden van het geval. Bovendien onderstelt de gezamenlijke verantwoordelijkheid van verschillende deelnemers aan een en dezelfde verwerking, niet dat ieder van hen toegang heeft tot de persoonsgegevens in kwestie (zie naar analogie arrest van 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, punten 66 en 69 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

59 De betrokkenheid bij de vaststelling van het doel van en de middelen voor de verwerking kan verschillende vormen aannemen en zowel resulteren uit een gezamenlijk besluit van twee of meer entiteiten als uit convergerende besluiten van die entiteiten. In dat laatste geval moeten die besluiten elkaar aanvullen, zodat elk ervan een concreet effect heeft op de vaststelling van het doel van en de middelen voor de verwerking. Daarentegen kan niet worden verlangd dat er tussen deze verwerkingsverantwoordelijken een formele overeenkomst bestaat over dat doel en die middelen (arrest van 5 december 2023, Nacionalinis visuomenės sveikatos centras, C-683/21, EU:C:2023:949, punten 43 en 44).

60 Gelet op het voorgaande moet worden aangenomen dat het eerste deel van de tweede prejudiciële vraag ertoe strekt dat wordt vastgesteld of een sectororganisatie als IAB Europe kan worden aangemerkt als een gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, punt 7, en artikel 26, lid 1, AVG.

61 Daartoe moet dus worden beoordeeld of die organisatie – gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval – voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de verwerking van persoonsgegevens zoals de TC-string en samen met anderen het doel van en de middelen voor die verwerking vaststelt.

62 Wat in de eerste plaats het doel van die verwerking van persoonsgegevens betreft, blijkt – onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties – uit het dossier waarover het Hof beschikt, zoals in de punten 21 en 22 van dit arrest in

herinnering is gebracht, dat het door IAB Europe opgestelde TCF een standaard is die ertoe strekt te waarborgen dat de AVG wordt nageleefd wanneer de persoonsgegevens van gebruikers van een internetsite of applicatie worden verwerkt door bepaalde ondernemingen die deelnemen aan de online veiling van advertentieruimte.

63 Het TCF is er dan ook in wezen op gericht om de verkoop en aankoop van advertentieruimte op het internet door die ondernemingen te bevorderen en mogelijk te maken.

64 Derhalve kan – onder voorbehoud van de verificaties die de verwijzende rechter dient te verrichten – worden aangenomen dat IAB Europe voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de verwerkingen van persoonsgegevens die in het hoofdgeding aan de orde zijn en daardoor samen met haar leden het doel van die verwerkingen vaststelt.

65 Wat in de tweede plaats de middelen betreft die voor een dergelijke verwerking van persoonsgegevens worden gebruikt, blijkt – onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties – uit het dossier waarover het Hof beschikt, dat het TCF een standaard is die de leden van IAB Europe worden geacht te aanvaarden wanneer zij zich bij deze vereniging willen aansluiten. Met name kan IAB Europe – zoals zij ter terechtzitting voor het Hof heeft bevestigd – ten aanzien van een van haar leden dat de regels van het TCF niet naleeft, een besluit tot schorsing wegens niet-conformiteit nemen dat ertoe kan leiden dat het betrokken lid wordt uitgesloten van het TCF en zich bijgevolg voor de verwerking van persoonsgegevens die het verricht door middel van TC-strings, niet kan beroepen op de AVG-conformiteitswaarborg die dit systeem wordt geacht te bieden.

66 Daarnaast bevat het door IAB Europe opgestelde TCF vanuit praktisch oogpunt – zoals in punt 21 van dit arrest is vermeld – technische specificaties voor de verwerking van de TC-string. In het bijzonder lijken die specificaties precies te beschrijven hoe de CMP's de voorkeuren die de gebruikers hebben met betrekking tot de verwerking van hun persoonsgegevens moeten registreren, en hoe die voorkeuren moeten worden verwerkt teneinde een TC-string te genereren. Voorts worden er ook precieze regels opgesteld over de inhoud van de TC-string alsook over de opslag en het delen van die string.

67 Zo blijkt uit de beslissing van 2 februari 2022 dat IAB Europe in die regels onder meer voorschrijft op welke gestandaardiseerde wijze de verschillende bij het TCF betrokken partijen de in de TC-string opgeslagen voorkeuren, bezwaren en toestemmingen kunnen raadplegen.

68 Derhalve dient – onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties – te worden aangenomen dat een sectororganisatie als IAB Europe voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de in het hoofdgeding aan de orde zijnde verwerkingen van persoonsgegevens en aldus samen met haar leden de middelen voor die verwerkingen vaststelt. Hieruit volgt dat zij overeenkomstig de in punt 57 van dit arrest in herinnering gebrachte rechtspraak moet worden aangemerkt als een „gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke” in de zin van artikel 4, punt 7, en artikel 26, lid 1, AVG.

69 De door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat een dergelijke sectororganisatie niet zelf rechtstreeks toegang heeft tot de TC-strings en bijgevolg tot de persoonsgegevens die binnen voornoemde standaard door haar leden – met wie zij samen het doel van en de middelen voor de verwerking van die gegevens bepaalt – worden verwerkt, staat er – overeenkomstig de in punt 58 van dit arrest in herinnering gebrachte rechtspraak – niet aan in de weg dat zij wordt aangemerkt als „verwerkingsverantwoordelijke” in de zin van die bepaling.

70 Daarnaast moet in antwoord op de twijfels van de verwijzende rechter worden geoordeeld dat de eventuele gezamenlijke verantwoordelijkheid van die sectororganisatie zich niet automatisch uitstrekt tot de latere verwerkingen van persoonsgegevens door derden, zoals aanbieders van internetsites of applicaties, wat de voorkeuren van gebruikers met het oog op gerichte online reclame betreft.

71 Dienaangaande zij ten eerste opgemerkt dat de „verwerking” van persoonsgegevens in artikel 4, punt 2, AVG wordt gedefinieerd als „een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens”.

72 Uit deze definitie blijkt **dat de verwerking van persoonsgegevens kan bestaan uit een of meerdere bewerkingen, die elk betrekking hebben op een andere fase van die verwerking.**

73 Ten tweede volgt uit artikel 4, punt 7, en artikel 26, lid 1, AVG – zoals het Hof reeds heeft geoordeeld – dat een natuurlijke of rechtspersoon slechts als gezamenlijke verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens kan worden aangemerkt indien hij samen met anderen het doel van en de middelen voor die verwerking vaststelt. Derhalve kan die natuurlijke of rechtspersoon – onverminderd een eventuele civielrechtelijke aansprakelijkheid waarin het nationale recht in dit verband voorziet – niet worden geacht in de zin van die bepalingen verantwoordelijk te zijn voor bewerkingen die vroeger of later in de verwerkingsketen plaatsvinden en waarvan respectievelijk waarvoor hij niet het doel en de middelen vaststelt (zie naar analogie arrest van 29 juli 2019, Fashion ID, C-40/17, EU:C:2019:629, punt 74).

74 In casu moet een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds de verwerking van persoonsgegevens door de leden van IAB Europe – te weten aanbieders van internetsites of applicaties en gegevensmakelaars of reclameplatforms – bij de opslag van de toestemmingsvoorkeuren van de betrokken gebruikers in een TC-string volgens de in het TCF opgestelde standaard en anderzijds de verwerking van persoonsgegevens die deze ondernemingen en derden later op basis van die voorkeuren verrichten, bijvoorbeeld door doorzending van die gegevens aan derden of gepersonaliseerde reclameaanbiedingen aan die gebruikers.

75 Onder voorbehoud van de verificaties die de verwijzende rechter dient te verrichten, lijkt IAB Europe namelijk niet bij die latere verwerking betrokken te zijn, zodat moet worden geoordeeld dat een dergelijke organisatie niet automatisch samen met die ondernemingen en derden verantwoordelijk is voor de verwerking van de persoonsgegevens op basis van de in een TC-string opgeslagen voorkeursgegevens van de betrokken gebruikers.

76 Een sectororganisatie als IAB Europe kan dan ook slechts worden geacht verantwoordelijk te zijn voor dergelijke latere verwerkingen indien vaststaat dat zij invloed uitoefent op de vaststelling van het doel van die verwerkingen en van de wijze waarop deze worden verricht, wat de verwijzende rechter dient na te gaan in het licht van alle relevante omstandigheden van het hoofdgeding.

77 Gelet op een en ander dient op de tweede prejudiciële vraag te worden geantwoord dat artikel 4, punt 7, en artikel 26, lid 1, AVG aldus moeten worden uitgelegd dat:

- een sectororganisatie die haar leden een door haar opgestelde standaard aanbiedt die betrekking heeft op de toestemming voor de verwerking van persoonsgegevens en die behalve bindende technische regels ook voorschriften bevat waarbij gedetailleerd is bepaald hoe de persoonsgegevens met betrekking tot die toestemming moeten worden opgeslagen en verspreid, dient te worden aangemerkt als „gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke” in de zin van die bepalingen indien zij gelet op de specifieke omstandigheden van het geval voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de betreffende verwerking van persoonsgegevens en aldus samen met haar leden het doel van en de middelen voor die verwerking vaststelt. Dat een dergelijke sectororganisatie niet zelf rechtstreeks toegang heeft tot de persoonsgegevens die haar leden binnen die standaard verwerken, staat er niet aan in de weg dat zij de hoedanigheid van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke in de zin van voornoemde bepalingen heeft;
- de gezamenlijke verantwoordelijkheid van die sectororganisatie zich niet automatisch uitstrekt tot latere verwerkingen van persoonsgegevens door derden – zoals aanbieders van internetsites of applicaties – wat de voorkeuren van gebruikers met het oog op gerichte online reclame betreft.

Het Hof (Vierde kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 4, punt 1, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) moet aldus worden uitgelegd dat

een letter- en tekenreeks als de TC-string (*Transparency and Consent String*), die de voorkeuren van een internetgebruiker of een gebruiker van een applicatie bevat met betrekking tot zijn toestemming voor de verwerking van zijn persoonsgegevens door aanbieders van internetsites of applicaties alsook door makelaars in persoonsgegevens en reclameplatformen, een persoonsgegeven in de zin van die bepaling is aangezien deze tekenreeks het mogelijk maakt om de betrokken gebruiker te identificeren wanneer zij met redelijke middelen kan worden gekoppeld aan een identicator zoals met name het IP-adres van het toestel van die gebruiker. Dat een sectororganisatie die in het bezit is van deze tekenreeks, zonder externe medewerking geen toegang heeft tot de gegevens die haar leden binnen de door haar opgestelde standaard verwerken, en dat zij die tekenreeks evenmin kan koppelen aan andere gegevens, staat er dan ook niet aan in de weg dat die tekenreeks een persoonsgegeven in de zin van voornoemde bepaling is.

2) Artikel 4, punt 7, en artikel 26, lid 1, van verordening 2016/679 moeten aldus worden uitgelegd dat

- een sectororganisatie die haar leden een door haar opgestelde standaard aanbiedt die betrekking heeft op de toestemming voor de verwerking van persoonsgegevens en die behalve bindende technische regels ook voorschriften bevat waarbij gedetailleerd is bepaald hoe de persoonsgegevens met betrekking tot die toestemming moeten worden opgeslagen en verspreid, dient te worden aangemerkt als „gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke” in de zin van die bepalingen, indien zij gelet op de specifieke omstandigheden van het geval voor eigen doeleinden invloed uitoefent op de betreffende verwerking van

persoonsgegevens en aldus samen met haar leden het doel van en de middelen voor die verwerking vaststelt. Dat een dergelijke sectororganisatie niet zelf rechtstreeks toegang heeft tot de persoonsgegevens die haar leden binnen die standaard verwerken, staat er niet aan in de weg dat zij de hoedanigheid van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke in de zin van voornoemde bepalingen heeft;

- de gezamenlijke verantwoordelijkheid van die sectororganisatie zich niet automatisch uitstrekt tot latere verwerkingen van persoonsgegevens door derden**
- zoals aanbieders van internetsites of applicaties – wat de voorkeuren van gebruikers met het oog op gerichte online reclame betreft.**

Raad
vanState

**INDIENEN BAFO PER MAIL – GEEN GEGRONDE BERWISTIING BIJ GEBREK AAN BELANG
RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER
ARREST nr. 258.822 van 14 februari 2024**

Beoordeling

8. Artikel 14, §§ 1, 6 en 7, van de wet overheidsopdrachten 2016 luidt als volgt:

“§ 1. De communicatie en de informatie-uitwisseling tussen de aanbesteder en de ondernemers, met inbegrip van de in paragraaf 7 bedoelde elektronische indiening en ontvangst van de offertes dient, in alle fasen van de plaatsingsprocedure plaats te vinden met behulp van elektronische communicatiemiddelen, tenzij in de in paragrafen 2 tot 4 bedoelde gevallen.

Onverminderd paragraaf 5, moeten de voor communicatie langs elektronische weg te gebruiken instrumenten en middelen en de technische kenmerken daarvan niet-discriminerend en algemeen beschikbaar zijn alsmede interoperabel met algemeen gebruikte ICT en mogen de toegang van ondernemers tot de plaatsingsprocedure niet beperken.

[...]

§ 6. Bij elke mededeling, uitwisseling en opslag van informatie zorgt de aanbesteder ervoor dat de integriteit van de gegevens en de vertrouwelijkheid van de offertes en aanvragen tot deelneming gewaarborgd zijn. Hij neemt pas na het verstrijken van de uiterste termijn voor de indiening kennis van de inhoud van de offertes en aanvragen tot deelneming.

§ 7. De gebruikte instrumenten en middelen voor de elektronische ontvangst van offertes, aanvragen tot deelneming en plannen en ontwerpen bij prijsvragen, hierna de ‘elektronische platformen’ genoemd, moeten door passende technische voorzieningen en procedures ten minste de waarborg bieden dat :

1° het exacte tijdstip en de exacte datum van ontvangst van de offertes, van de aanvragen tot deelneming, van de overlegging van de plannen en ontwerpen precies kunnen worden vastgesteld;

2° redelijkerwijs kan worden verzekerd dat niemand vóór de opgegeven uiterste data toegang kan hebben tot de op grond van onderhavige eisen verstrekte informatie;

3° alleen de gemachtigde personen de data voor openbaarmaking van de ontvangen

gegevens kunnen vaststellen of wijzigen;

4° tijdens de verschillende fasen van de plaatsing, de uitvoering of van de prijsvraag alleen de gemachtigde personen toegang hebben tot de verstrekte gegevens of tot een gedeelte daarvan;

5° alleen de gemachtigde personen toegang tot de verstrekte gegevens kunnen geven, en dit slechts na de opgegeven datum;

6° de met toepassing van de onderhavige eisen ontvangen en geopende gegevens slechts toegankelijk blijven voor de tot inzage gemachtigde personen;

7° bij een inbreuk op de bepalingen onder 2°, 3°, 4°, 5° of 6° bedoelde toegangsverboden of -voorwaarden, of een poging daartoe, redelijkerwijs kan worden gewaarborgd dat de inbreuk of de poging daartoe zonder problemen kan worden opgespoord.

De belanghebbende partijen moeten bovendien kunnen beschikken over gegevens betreffende de specificaties voor de elektronische indiening van offertes en aanvragen tot deelneming, inclusief encryptie en tijdstempeldiensten.

Deze paragraaf is niet van toepassing in de gevallen bedoeld in de paragrafen 2 en 3.

De Koning bepaalt de nadere bijkomende materiële en procedurele regels die van toepassing zijn op de elektronische platformen, met inbegrip van de vereiste veiligheidsniveaus voor het gebruik van de elektronische communicatiemiddelen die in de verschillende fasen van de specifieke plaatsingsprocedure worden gebruikt. Dit niveau moet in verhouding staan tot de risico's."

Artikel 57, § 1, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 luidt als volgt:

"De aanbestedende overheid kan beslissende limietdatum en het limietuur voor het indienen van de aanvragen tot deelneming of van de offertes te verdagen, wanneer zij kennis heeft gekregen van de onbeschikbaarheid van de in artikel 14, § 7, van de wet, bedoelde elektronische platformen. Deze verdaging moet minstens zes dagen zijn voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag lager ligt dan de drempel voor de Europese bekendmaking en minstens acht dagen voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag gelijk is aan of hoger is dan de voormelde drempel, onverminderd artikel 8, § 1, derde lid. In geval van een verdaging overeenkomstig het eerste lid gaat de aanbestedende overheid over tot een aangepaste bekendmaking tot mededeling van de nieuwe datum voor de indiening van de aanvragen tot deelneming of de offertes, al naargelang."

9. In overeenstemming met artikel 14, § 1, van de wet overheidsopdrachten 2016 bepaalt artikel 84 van het bestek dat de offertes elektronisch worden ingediend via de e-tendering website en dat verzending per e-mail niet is toegestaan.

De partijen lijken het erover eens te zijn dat het gebruik van het e-tendering platform verplicht was, niet enkel voor de indiening van de initiële offertes, maar ook voor de indiening van de BAFO's. Het is trouwens in die zin dat de verwerende partij de inschrijvers op 13 december 2023 uitnodigde om hun BAFO in te dienen.

Er wordt niet betwist dat het op 20 december 2023, uiterste dag voor de indiening van de BAFO's, onmogelijk was om stukken op het e-tendering platform op te laden. Volgens de verwerende partij had zij het limietuur correct ingevuld in het door haar gebruikte softwareprogramma 3P, en was er een fout gebeurd in de verbinding van dat programma met het e-tendering platform. De verwerende partij heeft vervolgens aan de twee inschrijvers aangeraden om hun BAFO per e-mail te sturen, en de twee inschrijvers hebben dat ook effectief gedaan.

10. De verwerende partij betwist niet dat deze wijze van indienen van de BAFO's niet in overeenstemming is met artikel 14 van de wet overheidsopdrachten 2016, noch met artikel 84 van het bestek.

Terecht lijkt de verzoekende partij aan te voeren dat de verwerende partij op grond van artikel 57, § 1, van het koninklijk besluit plaatsing 2017 de limietdatum en het limietuur voor het indienen van de BAFO's had kunnen verdagen. De verwerende partij werd immers ongeveer twee uur vóór het limietuur voor het indienen van de BAFO's door de verzoekende partij op de hoogte gebracht van het feit dat het e-tendering platform daarvoor niet meer beschikbaar was. Als kort daarna bleek dat ook de gekozen inschrijver met hetzelfde probleem geconfronteerd was, moest de verwerende partij redelijkerwijze ervan uitgaan dat de oorzaak van het probleem niet bij de inschrijvers lag, maar bij het e-procurement systeem of bij haarzelf.

De vraag rijst of de verwerende partij in de gegeven omstandigheden verplicht was om de limietdatum en het limietuur te verdagen, en of het verzuim om dat te doen de onwettigheid van de bestreden beslissing met zich brengt. Artikel 57, § 1, van het koninklijk besluit 2017 heeft het enkel over een mogelijkheid ("kan beslissen"), maar dit lijkt niet uit te sluiten dat bijvoorbeeld het beginsel van de gelijke behandeling van alle inschrijvers in bepaalde omstandigheden kan vereisen dat een aanbestedende overheid toepassing maakt van deze mogelijkheid.

Deze kwestie behoeft in de voorliggende zaak echter geen nader onderzoek. Feit is dat de verwerende partij van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt heeft, met als gevolg dat de BAFO's van de twee inschrijvers op een onregelmatige wijze zijn ingediend.

11. In het middel voert de verzoekende partij in essentie aan dat de verwerende partij artikel 76 van het koninklijk besluit plaatsing 2017 geschonden heeft door de BAFO van de gekozen inschrijver niet substantieel onregelmatig te verklaren, niettegenstaande het feit dat die BAFO is ingediend met miskenning van artikel 14 van de wet overheidsopdrachten 2016 en artikel 84 van het bestek.

12.1. Hiertegen werpt de verwerende partij in de eerste plaats op dat de verzoekende partij in de voorliggende omstandigheden niet doet blijken van het vereiste belang bij het middel aangezien niet blijkt dat zij door de beweerde onregelmatigheid in de procedure enige belangenschade heeft geleden.

12.2. In dit verband stelt de Raad van State met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij zelf gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om haar BAFO via e-mail in te dienen. Uit de stukken van het dossier blijkt niet, en de verzoekende partij voert ook niet aan, dat zij enig bezwaar zou hebben geuit tegen deze werkwijze, die door de verwerende partij werd voorgesteld.

Nu de verzoekende partij zelf gebruikgemaakt heeft van de mogelijkheid om een BAFO via e-mail in te dienen en dit zonder enige opmerking, valt op het eerste gezicht moeilijk in te zien welk belang zij zou kunnen doen gelden bij een grief die verband houdt met het feit dat dergelijke mogelijkheid werd geboden.

12.3. Weliswaar voert de verzoekende partij aan dat zij benadeeld kan zijn geweest doordat de verwerende partij in de mogelijkheid is geweest om informatie uit haar offerte mee te delen aan de andere inschrijver, alvorens deze zijn BAFO indiende.

Anders dan de verzoekende partij betoogt, is de Raad van State voorshands niet ervan overtuigd dat het loutere bestaan van de mogelijkheid, hoe theoretisch ook, dat er onregelmatigheden gebeuren in geval van indiening van offertes per e-mail, volstaat als bewijs van een voldoende belang bij een grief ter zake. *Prima facie* lijkt het integendeel om

een concreet belang te moeten gaan. Het lijkt dan ook aan de verzoekende partij te staan om door middel van concrete feiten, of desnoods door middel van concrete vermoedens, te bewijzen dat een zodanig belang voorhanden is. Minstens lijkt zij daarvan een begin van bewijs te moeten leveren.

Met de verwerende partij stelt de Raad van State echter vast dat de verzoekende partij geen concrete feiten aanvoert die wijzen in de richting van enige onregelmatigheid begaan door de verwerende partij. De verzoekende partij verklaart trouwens dat zij ook niet beweert dat enige onregelmatigheid zich na het indienen van haar BAFO heeft voorgedaan.

Het belang waarop de verzoekende partij zich beroept is dan ook een louter hypothetisch belang, dat niet lijkt te volstaan voor de ontvankelijkheid van het middel.

13. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat de verwerende partij een aantal feiten aanvoert die het onwaarschijnlijk lijken te maken dat de belangen van de verzoekende partij door het gebruik van e-mails in het gedrang zijn gekomen.

Zo wijst de verwerende partij erop, ten eerste, dat zij door twee ontwerp bureaus is bijgestaan, waardoor meerdere ogen gericht waren op een correcte naleving van de overheidswetgeving. Zij voert ook aan, ten tweede, dat zij niet kon voorzien dat er een fout zou optreden in de koppeling tussen de door haar gebruikte 3P software en het e-procurement platform, noch dat de verzoekende partij haar BAFO eerder zou indienen dan de gekozen inschrijver. Daardoor is het onwaarschijnlijk dat zij in de korte tijdspanne tussen het indienen van die BAFO de gekozen inschrijver gecontacteerd zou hebben én dat die inschrijver zijn offerte nog aangepast zou hebben in het licht van informatie verkregen uit de BAFO van de verzoekende partij. Zij wijst er ook op, ten derde, dat de persoon die binnen haar administratie het dossier van de opdracht behandelde, in de ochtend van 20 december 2023 op een vergadering op een externe locatie was, en zij daar niet in de mogelijkheid was om de aan haar gerichte e-mail van de verzoekende partij te openen en te bestuderen, laat staan om ook nog contact te nemen met de gekozen inschrijver. Zij voert ten slotte aan, ten vierde, dat de prijswijzigingen in de BAFO van de gekozen inschrijver, die het mogelijk hebben gemaakt aan die offerte op het criterium 'prijs' een hogere score toe te kennen dan aan de initiële offerte, alle eenvoudig te verklaren zijn door de vraag van de verwerende partij om met betrekking tot bepaalde posten operationalisaties door te voeren. In dit verband stelt de Raad van State vast dat uit de vertrouwelijke stukken van het administratief dossier inderdaad blijkt dat het voor tien van de elf posten waarvoor de gekozen inschrijver in zijn BAFO een lagere prijs voorstelde dan in zijn eerste offerte, en die een invloed lijken te hebben op de totaalprijs, gaat om posten waarvoor de verwerende partij tijdens de onderhandelingen uitdrukkelijk had aangegeven dat zij de prijs van die posten als hoog beschouwde en had gevraagd of deze nog konden worden aangescherpt.

14. Uit het voorgaande lijkt geconcludeerd te moeten worden dat de bekritiseerde onregelmatigheid bij het indienen van de BAFO's aan de verzoekende partij geen waarborg heeft ontnomen, noch een invloed heeft kunnen uitoefenen op de draagwijdte van de bestreden gunningsbeslissing. Met toepassing van artikel 14, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State lijkt het niet onregelmatig verklaren van de BAFO van de gekozen inschrijver dan ook niet te kunnen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Evenmin lijkt de beweerde schending van artikel 76 van het koninklijk besluit plaatsing 2017 dan te kunnen leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing.

15. Het middel lijkt derhalve niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang.

BEOORDELING VAN PRIJSVERANTWOORDING VEREIST ZORGVULDIG ONDERZOEK VAN ALLE ELEMENTEN EN AFDOENDE MOTIVATIE

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER ARREST nr. 258.682 van 5 februari 2024

Van een normaal zorgvuldige aanbestedende overheid mag worden verwacht dat zij een prijsverantwoording in haar geheel onderzoekt en bespreekt. Te dezen blijkt de verzoekende partij in haar prijsverantwoording een hele reeks elementen te hebben bijgebracht waarvan op het eerste gezicht niet gezegd kan worden dat zij niet relevant zijn om het normale karakter van haar totale offerteprijs te verantwoorden. In het gunningsverslag wordt geen enkel van die elementen nader besproken, of weerlegd. Weliswaar doet de verwerende partij in haar nota gelden dat die andere in de prijsverantwoording aangehaalde elementen loutere algemeenheden zijn, die op geen enkele wijze geconcretiseerd of onderbouwd zijn, en die om die reden niet in aanmerking genomen kunnen worden. Dat lijkt evenwel een motivering *post factum* te zijn. In het licht van de verplichting om het onderzoek van de prijsverantwoording formeel te motiveren in de gunningsbeslissing of het gunningsverslag, lijkt die motivering niet aanvaard te kunnen worden. Overigens lijken niet-cijfermatige gegevens een prijsverantwoording te kunnen uitmaken, des te meer indien een prijsverantwoording werd gevraagd voor de totaalprijs.

10. In verband met de impact van de winstpost inzake de recuperatie van de stelconplaten op de totaalprijs, stelt de Raad van State vast dat die betonnen vloerplaten volgens de verzoekende partij een tweedehandswaarde hebben van ongeveer 10 euro per m². Dat wordt op zich niet betwist door de verwerende partij. Blijkens de meetstaat betreft het een vermoedelijke hoeveelheid van 429 m² aan betonnen vloerplaten. Aldus lijkt in de huidige stand van het geding ervan uitgegaan te kunnen worden dat de betonnen vloerplaten een vermoedelijke (maximale) totale waarde hebben van 4.290 euro, btw al dan niet inbegrepen.

Dat bedrag lijkt, gelet op de totaalprijs van 1.160.073,36 euro, btw inbegrepen, van de offerte van de verzoekende partij, op het eerste gezicht veeleer verwaarloosbaar, zoals de verzoekende partij aanvoert (het betreft 0,37 % van de totaalprijs).

11. In verband met de impact van de betrokken post op een behoorlijke uitvoering van de opdracht, wordt *prima facie* niet aangevoerd, laat staan aangetoond, dat de eventuele onmogelijkheid om de betrokken betonplaten door te verkopen, in strijd met de bedoeling van de verzoekende partij, op enige wijze de materiële uitvoering van de opdracht in gevaar zou brengen.

12. Er dient aldus te worden besloten dat, op het eerste gezicht, de verwerende partij te dezen niet wettig kon besluiten tot het verwerpen van de prijsverantwoording van de verzoekende partij louter op grond dat de betonplaten niet doorverkocht kunnen worden en er daarvoor dus geen winstpost aangerekend kan worden.

Conclusie

14. Uit het voorgaande volgt dat het onderzoek en de beoordeling van de prijsverantwoording van de verzoekende partij door de aanbestedende overheid op het eerste gezicht niet lijkt te berusten op voldoende veruitwendigde en in feite en in rechte draagkrachtige motieven. Op het eerste gezicht lijkt de verwerende partij de perken van een normaal zorgvuldige invulling van haar beoordelingsruimte te buiten te zijn gegaan.

**OFFERTE MET EEN VOORBEHOUD OP EEN ESSENTIEEL ELEMENT LEIDT TOT SUBSTANTIELE ONREGELMATIGHEID
RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER ARREST nr. 258.685 van 6 februari 2024**

Hoewel de verzoekende partij in haar offerte enkel spreekt van een “wens”, zoals zij thans benadrukt, kan niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat zij aan de duidelijke bestekbepaling dat het debiteurenrisico bij de opdrachtnemer berust, het verlangen heeft toegevoegd dat voormeld risico wordt geëvalueerd na een periode van drie jaar.

13. Het is in de eerste plaats aan de inschrijver om in te staan voor een zorgvuldige redactie en indiening van zijn offerte. Dat de verzoekende partij thans aangeeft dat zij hiermee slechts beoogde om een vrijblijvende vermelding in haar offerte op te nemen, maakt op het eerste gezicht niet dat de interpretatie van de verwerende partij, dat het gaat om een voorbehoud, niet kan worden bijgevalen.

Een voorbehoud impliceert dat er in feite en in rechte aanvaardbare gegevens voorhanden zijn die het aannemelijk maken dat de inschrijver aan zijn inschrijving een voorwaarde verbindt die geen steun vindt in het bestek en de regelgeving inzake overheidsopdrachten.

Uit het schrijven van 26 oktober 2023 van de verwerende partij aan de verzoekende partij blijkt dat de verwerende partij de betrokken vermelding in de offerte van bij de ontvangst ervan als een voorbehoud heeft begrepen omdat hiermee wordt ingegaan tegen de uitdrukkelijke bestekbepaling aangaande de tenlastelegging van het debiteurenrisico bij de opdrachtnemer voor de gehele duur van de opdracht en onzekerheid ontstaat over de totaalprijs van de offerte.

De betrokken vermelding heeft onmiskenbaar betrekking op de prijs en dus een essentiële voorwaarde van de opdracht. Zoals blijkt uit het in de offerte van de verzoekende partij opgenomen prijsoverzicht, vormt het debiteurenrisico een onderdeel van de opgegeven werkingskosten. Het litigieuze voorbehoud blijkt bovendien opgenomen te zijn onder punt 4.1 ‘Detail van de aangeboden prijs’ van haar offerte. Met de verwerende partij lijkt te kunnen worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich in haar offerte uitdrukkelijk niet verbindt om dat debiteurenrisico over negen jaar in te schatten en te behouden, doch verkiest om “na een periode van drie jaar” het debiteurenrisico te herevalueren op basis van de twee parameters ‘inningspercentage’ en ‘gefactureerde ouderbijdragen’ en de evolutie ervan ingevolge wijzigingen in het retributiereglement, inflatie, armoedeproblematieken of andere maatschappelijke tendensen.

Op het eerste gezicht kon de verwerende partij aldus aannemen dat er hierdoor onzekerheid ontstond over de totaalprijs in de offerte van de verzoekende partij. Zo lijkt niet uitgesloten te kunnen worden dat de verzoekende partij, anders dan de andere inschrijver, haar prijszetting heeft bepaald op basis van deze vooropgestelde herevaluatie, minstens lijkt het onzeker of ze potentieel toekomstige risico’s na een periode van drie jaar in haar prijszetting heeft ingecalculeerd. Door in de concrete omstandigheden van de zaak aan te nemen dat er in de offerte van de verzoekende partij een voorbehoud was opgenomen ten aanzien van een bestekbepaling die expliciet het debiteurenrisico bij de opdrachtnemer legt en dit gedurende de gehele duurtijd van de opdracht, kan aan de verwerende partij op het eerste gezicht geen motiveringsgebrek worden verweten. Evenmin gaat die interpretatie *prima facie* de grenzen van een zorgvuldige beoordeling te buiten.

14. De verzoekende partij lijkt evenmin te kunnen worden bijgevalen in haar betoog dat de verwerende partij in de betrokken vermelding in de offerte een loutere toepassing van artikel 38/9 van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 'tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten' had moeten lezen. Op het eerste gezicht wordt de betrokken vermelding in de offerte immers zonder meer opgenomen onder het detail van de aangeboden prijs en op geen enkele wijze in verband gebracht met voormeld artikel 38/9, de onder punt II.5 van het bestek opgenomen herzieningsclausule voor prijsherzieningen of het begrip "onvoorziene omstandigheden".

15. Nu op het eerste gezicht niet blijkt dat de verwerende partij uit de vermelding van de verzoekende partij zoals opgenomen in haar offerte, niet mocht afleiden dat er sprake was van een voorbehoud, mocht zij eveneens tot het oordeel komen dat de verbintenis van de verzoekende partij om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren, onzeker was en overeenkomstig artikel 76, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 besluiten dat de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig was.

INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN VAN DE MAAND APRIL 2024

De Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie deelt mee dat het indexcijfer van de consumptieprijzen voor de maand april 2024, 131.10 punten bedraagt, tegenover 131.73 punten in maart 2024, hetgeen een daling van 0.63 punt of 0.48 % betekent.

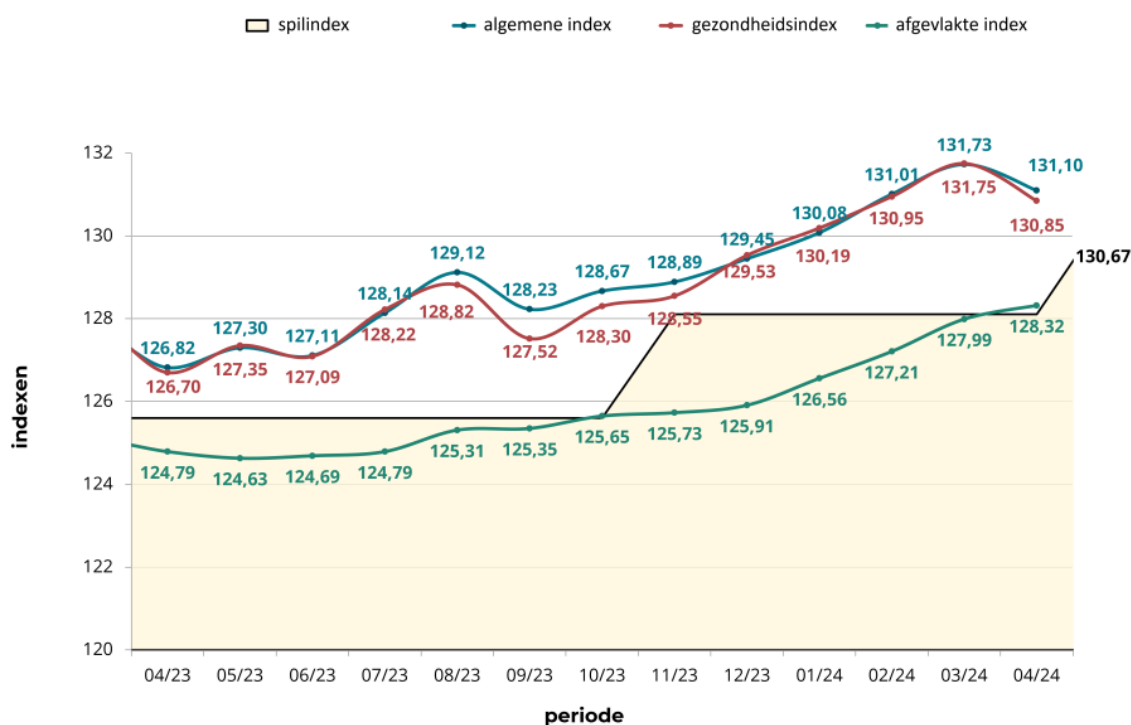
De gezondheidsindex, zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 130.85 punten voor de maand april 2024.

De afgevlakte gezondheidsindex zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 128.32 punten voor de maand april 2024.

Ook de spilindex is overschreden

Vanaf 1 juni 2024 worden de lonen van het federale overheidspersoneel dus met 2% verhoogd en de nieuwe stijgingscoëfficiënt is 2,0807.

Evolutie index

VOORSTEL NIEUWE STRAFBEPALING BELEMMEREN VAN CONCURRENTIE

Het nieuwe artikel 540

'Art. 540. Belemmering of verstoring van de vrijheid van opbod of van inschrijving is het bedrieglijk of met het oogmerk om te schaden artificieel beperken van de oproep tot mededinging of het vertekenen van de normale mededingingsvoorwaarden, door middel van geweld, bedreiging of gelijk welk ander bedrieglijk middel, bij het toewijzen van rechten op roerende of onroerende goederen, een aanneming, een levering, een uitbating of enige dienst, dan wel bij de plaatsing van een overheidsopdracht of een concessieovereenkomst.

Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Worden vrijgesteld van straffen zij die, voor elke vervolging, alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot de omstandigheden en de daders van deze inbreuken ter kennis brengen aan het openbaar ministerie en indien zij hiervoor een verzoek tot immuniteit van vervolging hebben ingediend bij de Belgische Mededingingsautoriteit overeenkomstig artikel IV.54/4 van het Wetboek van economisch recht met betrekking tot dezelfde feiten.

In geval van toepassing van het derde lid, stelt het openbaar ministerie de Belgische Mededingingsautoriteit onverwijld in kennis van de zaak en verzekert zij de nodige contacten met de Belgische mededingingsautoriteit.'

WIJZIGINGEN INZAKE DE BETALINGSREGELS VOOR OVERHEIDSOPDRACHTEN

MINISTERRAAD 3 MEI 2024

De ministerraad keurt op voorstel van eerste minister Alexander De Croo een ontwerp van koninklijk besluit goed dat wijzigingen doorvoert op het vlak van de betalingsregels voor overheidsopdrachten.

In de Europese richtlijn 2011/7/EU betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties worden betalingsregels vastgesteld voor handelstransacties tussen ondernemingen en overheidsinstanties.

Deze richtlijn werd, wat de overheidsopdrachten betreft, onder meer omgezet in het koninklijk besluit tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten.

Ten gevolge van een arrest van het Hof van Justitie dient het voormelde koninklijk besluit aangepast te worden. Het ontwerp bepaalt dat het nazicht en de betaling moeten plaatsvinden binnen **één enkele termijn, behandelingstermijn** genaamd, die wordt vastgesteld op **dertig dagen**.

Wanneer aan onderstaande **cumulatieve voorwaarden** voldaan is **kan de behandelingstermijn verlengd worden** :

- de opdrachtdocumenten moeten dit uitdrukkelijk voorzien (**we voorzien deze op onze masterclass 2024 in oktober** waarvoor u verder de inschrijvingsformat vindt)
- de verlenging moet objectief gerechtvaardigd zijn op grond van de bijzondere aard of eigenschappen van de opdracht
- de behandelingstermijn mag niet langer zijn dan zestig dagen
- de verlenging mag geen kennelijke onbillijkheid jegens de opdrachtnemer behelzen (**ook deze motivatie wordt tijdens de masterclass behandeld**)

Voor de overheidsopdrachten geplaatst door aanbesteders die gezondheidszorg verstrekken wordt, voor de overheidsopdrachten verbonden aan die specifieke activiteit, in er een langere behandelingstermijn voorzien (van 60 dagen) en wordt ook een bijzondere afwijkingsmogelijkheid voorzien. Deze aanpassing komt de KMO-toegang ten goede. Een snellere betaling kan een belangrijk element zijn voor ondernemers om deel te nemen aan overheidsopdrachten.

De inwerkingtreding is voorzien op 1 januari 2025. Het ontwerp wordt ter advies voorgelegd aan de Raad van State

ONS AANBOD VOOR INTERNE OPLEIDINGEN OP UW MAAT

ALL-IN TARIEVEN GEDURENDE HET ACADEMIEJAAR 2023. 2024

De opleidingen welke we op uw maat in uw instelling kunnen verzorgen, en dit zowel nederlandstalig als franstalig vindt u terug op onze website : <https://www.caru-commv.be>

Voor al deze seminars voorzien we een **syllabus en power point** presentatie welke digitaal (gratis) ter beschikking worden geseld van de deelnemers.

De opgegeven prijzen blijven onveranderd van toepassing tot eind 2024.

Aanvragen voor deze sessies kunnen **bij eenvoudige mail** gericht worden aan info@caru-commv.be OF rudiclaeys@telenet.be met vermelding van de gewenste sessie en de vooropgestelde uitvoeringsperiode

De exacte uitvoeringsdata worden dan in gemeen overleg afgesproken.

U dient enkel eren passend lokaal te voorzien, wij zorgen voor laptop en beamer ter ondersteuning van de sessie.

NOG BESCHIKBARE HANDBOEKEN

HANDBOEK masterclass 2022 “ADMINISTRATIEF EENVOUDIGER STRUCTUREN VAN HET AANKOOPPROCES VIA INTERNE DELEGATIE ”

Voor de geïnteresseerden zijn **nog een paar exemplaren beschikbaar** van het handboek van masterclass 2022

Kostprijs : 30,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK masterclass 2023 EERSTE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO CAPITA SELECTA”

AANSPRAKELIJKHEID MANDATARISSEN EN BESTUURDERS
VERPLICHT RAMING
PRIJSNAZICHT EN ABNORMALE PRIJZEN
CONTRACTUELE BEPALINGEN BIJ ONDERAANNEMING

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK masterclass 2023 TWEEDE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO SELECTIE EN GUNNINGCRITERIA”

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK BIJ DE STUDIEDAG 2024 DERDE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO DE JUISTE KEUZE VAN GUNNINGWIJZEN EN GUNNINGMETHODES EN PRAKTIJK VAN HET ONDERHANDELEN

Is vanaf nu ook beschikbaar

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

STUDIEDAG 2024 VIERDE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO van administratieve ergernis naar performanter BESTEK”

Nieuwe clausules tengevolge van de aangepaste wetgeving
Aanpassingen voor vermindering administratieve lasten
Invulling van inhoudelijke bepalingen welke ontbreken in
modelbestekken en digitale tools

DINSDAG 22 OKTOBER 2024 GENT Hotel VANDERVALK (GHELAMCO)
DONDERDAG 24 OKTOBER HASSELT Hotel HILIDAY INN

Deelnamekost: 250,00 euro inbegrepen handboek, warm en koud buffet, en ter beschikkingstelling clausules in word format

inschrijvingen via mail aan info@caru-commv.be

INSCHRIJVINGSFORMULIER

CARU MASTERCLASS 2024:

“VIJF JAAR PRAKTIJKTOEPASSING VAN DE W.O.O.

’ Van administratieve ergernis naar performanter BESTEK”

DINSDAG 22 OKTOBER 2024 GENT Hotel VANDERVALK

DONDERDAG 24 OKTOBER HASSELT Hotel HILIDAY INN

te mailen aan info@caru-commv.be of rudiclaeys@telenet.be

☐ **INSCHRIJVING VOOR GENT**

☐ **INSCHRIJVING VOOR HASSELT**

GEGEVENS DEELNEMENDE ORGANISATIE

Maatschappelijke benaming :

Ondernemingsnummer

CURSIST

Naam en voornaam:

E-mail

FACTURATIEADRES:

Maatschappelijke benaming:

KBO nummer

Straat en nummer:

Postcode en gemeente:

Bestelbonnummer

Het bestuur verbindt er zich toe het inschrijvingsgeld **ALL-IN** ten belope van 250,00 € te betalen na ontvangst van de factuur.

In het tarief zijn zowel uw deelname aan de studiedag , de catering , als het Handboek “ VIJF JAAR PRAKTIJKTOEPASSING VAN DE WET OVERHEIDSOPDRACHTEN” DEEL IV

Let op!

Gratis annuleren kan tot 5 oktober 2024. Nadien wordt het volledige inschrijvingsgeld gefactureerd.

datum,

handtekening, functie